

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 261.

Anden Session.

70de Møde.

Mandagen den 20de Januar.

(Fortf.)

Tscherning: Jeg troer, at seet fra det formelle Standpunkt — thi det er jo egentlig kun det, der her foreligger; her er, saavidt jeg har forstaaet, ikke ført nogen Anke over den ærede Krigsministers Handlinger, (Nei! Nei!), kun over den Form, hvorunder de ere fremtraadte ligeoverfor den lovgivende Myn- dighed — seet fra dette Standpunkt, troer jeg, begjærer Ministeren baade for Lidet og for Me- get. Alt hvad han har forlangt med Hensyn til den Tillid, der maa skjænktes ham til, un- der extraordinaire Omstændigheder at gjøre ex- traordinære Udgifter, tilkommer enhver enkelt Soldat. Dersom en enkelt Soldat er sendt ud i et Hverv af en saadan Vigtighed, at han søler med sig selv, efter den Instrux, han har faaet, at mange Menneskers Bæe og Vel er afhængig af hans Conduite, og han kun kan udføre dette Hverv ved af en Kasse at tage 100 Rbd. og bruge dem til at kjøbe sig en Udgang, hvor han ellers ikke kunde komme ud, saa er han bemyndigt til at tage disse 100 Rbd. og bruge dem, men det er paa hans eget Ans og Tilsvær; dersom det bagefter viser sig, at han ikke havde behøvet at tage disse 100 Rbd., eller at han ikke har brugt dem paa den Maade, han burde, saa træder hans Ansvarlighed frem; selv om det skulde vise sig, at han ikke har brugt dem til sit eget Gavn, men dog saaledes, som det ikke var nødvendigt, vil han udsætte sig for større eller mindre Anke og Bæbreidelse. Den ærede Krigsminister har ogsaa sagt: Jeg søler vel, at den Frihed, jeg her kræver, paalægger mig en vis Ansvarlig- hed; men den ærede Minister lægger ikke Mærke til, at det, hvorom Spørgsmaalet egentlig dreier

sig, er, om han betimeligt nok har forebragt Sagen for det Forum, hvor der skal kendes om hans Ansvarlighed. At han i den mel- lemliggende Tid fra den ene Rigsdag til den anden maa kunne bevæge sig i de Retninger, her ere omtalte, med en meget stor Frihed for at kunne føre Krigen, derom kan der ikke være to Meninger (Nei! Nei!); men at det staaer i hans Magt uden Skade for Tjenesten, saa snart Rigsdagen kommer sammen, at fore- lægge den disse forskjellige Bestemmelser, som han bedst havde taget under Form af provisoriske Love, og da her forelagt dem til Undersøgelse og Bekræftelse, derom troer jeg, at Spørgsmaalet egentlig dreier sig. Jeg for min Part troer, at dette vilde have været den rette Vej (Ja!). Man maa vel lægge Mærke til, at der her er bragt to ganske forskellige Punkter ind; det ene an- gaaende Hærens Forsyning med Livets Fornø- denheder, Klædningsstykker og flere lignende Gjenstande; disse Sagers Anskaffelse staaer vistnok under Ministerens Control; men An- skaffelsesmaaden staaer under Rigsdagens Con- trol, og det er ikke tidsnok, at man, naar en- gang Revisionen træder frem, der, som vi have hørt, og det er Noget, som ikke kan undgaaes, maaskee først kan indtræde om en 5 a 6 Aar, maaskee senere, da bliver opmærksom paa, at de Midler, som have været anvendte, ikke have været vel beregnede. Der ligger ingen Mis- tillid hverken til Ministerens Dygtighed eller hans Midtjærhed dert, at man ønsker at fage disse Midler betragtede fra et andet Stand- punkt end hans eget; der er ingen Mand, som i sin Virksomhed kan frigjøre sig for en vis Censurighed, der udgaaer fra det Stand- punkt, hvorpaa han stiller sig; det, som til en vis Tid forekommer ham som vanskelige og uoverkommelige Forhold, vilde dog maaskee